

Bootsy Collins

Tha Funk Capital Of The World
★★★★

Op zijn nieuwe album neemt Bootsy ons mee op een muzikale reis door zijn geschiedenis. Alle iconen en grondleggers van Tha Fonk krijgen tributes en het hele album staat weer vol met moddervet geproduceerde, 'gelickte' partyfunk. Hier en daar zijn er uitstapjes naar de rock - zoals TM Stevens dat pleegt te doen - of de hiphop, maar altijd keert Bootsy weer terug naar zijn thuisbasis: de toegankelijke P-Funk. Aan het album wordt meegewerkt door een keur aan gasten. Dat zorgt ervoor dat het album niet gaat vervelen. Voor de bassist is er speeltechnisch gezien weinig te beleven. De vet geproduceerde bassgrooves maken dat echter meer dan goed. Party time! **WH**

Mascot Records
www.bootsycollins.com
Bassist: Bootsy Collins

Piotr Zaczek

Balboo
★★★★★

Dit is een van meest fantastische cd's die ik in lange tijd heb mogen recenseren. Piotr Zaczek is een Poolse bassist. Met een aantal basgitaristen, een paar medemuzikanten en een gigantische voorraad samplers en effecten maakt hij adembenemende en totaal excentrieke muziek die goed in het gehoor ligt. Zaczek gooit Oost-Europees en Arabisch klinkende instrumenten en zang in de mix. Hij houdt een harpsample of een oostinate basmelodie een nummer lang vol, terwijl de beats en klankdekens eronderdoor rollen. Zo laat Zaczek je een album lang van de ene verbazing in de andere vallen: met opgeknipte rapsamples, langswaaiende flarden jazz, onstuitbaar voortbeukende beats en on-aardse soundscapes. En soms met wel tien basgitaristen tegelijk. **MS**

Eigen beheer
www.myspace.com/piotrzaczek
Bassist: Piotr Zaczek

Marcus Miller

Tutu Revisited (2 cd's, 1 dvd)
★★★★

Herinterpretatie van het controversiële Tutu uit 1986. Miles Davis leunde qua composities zwaar op Marcus Miller en maakte tot veler ongenoegen uitbundig gebruik van elektronica en overdubs. Bestaat anno nu uit twee cd's en een dvd, met als toevoeging de documentaire Thoughts On Miles. Overigens met Franse ondertiteling, dus de liefhebber zal het met de Engelstalige uitleg van Marcus moeten doen. Treur niet: de inspanningen zijn ruimschoots de moeite waard. De bassist maakt er een mooie presentatie van, toont zich een goedgebekte causeur en speelt de sterren van de hemel. Hij staat mooi voor aan het podium en wie de kunst af wil kijken komt ruimschoots aan zijn of haar trekken. Neem er wel de tijd voor, want bij elkaar is het een hele zit. **JvE**
Dreyfuss Jazz / Tone Of Voice
www.marcusmiller.com
Bassist: Marcus Miller

Pestilence

Doctrine
★★★★

Na een paar goed ontvangen albums hield metalband Pestilence het in 1994 voor gezien. Maar nu is de band alweer drie jaar bezig en is de nieuwe cd Doctrine uit. Wie nog de etherische deathmetaljazz van Spheres uit 1994 in het hoofd heeft komt knap bedrogen uit, want Doctrine is gewoon ouderwets hard. Na een stukje gregoriaanse kerkszang gaat de bijl erin en davert de band zich een weg door je gehoorgang. Pestilence bassist Jeroen Paul Thesseling metselt stevige keldervloeren, maar net zo vaak speelt hij met een agressief geluid de laaggestemde gitaarriffs in het midden- of hogere register mee. Met zijn zessnarige fretloze bas prikt hij dwars door de mix heen: een verrassende benadering van metalbassen die hier erg goed werkt. **MS**
Mascot Records
www.myspace.com/pestilenceofficial
Bassist: Jeroen Paul Thesseling

Robbie Robertson

How To Become Clairvoyant
★★★★

Ontstaan uit een kongsi tussen de primaire liedsmid van The Band en diens goede vriend Eric Clapton. In Londen werden de basisopnamen gemaakt, waar Pino Palladino zijn smaakvolle partijen aan toevoegde. Het accent ligt uiteraard op beide illustere kameraden. Robertson laat weer eens horen een songschrijver van zeldzame klasse te zijn, doch zonder de zware - af en toe als een trombone van het ene akkoord naar het andere glijdende - bassen was een heel andere sfeer ontstaan. Zou Pino geïnstrueerd zijn of de vrije hand hebben gekregen? Wij houden het erop dat hij zorgvuldig naar de ruwe songs luisterde, zijn basgitaar ter hand nam, de Octivider instelde en het zware tapijt neerlegde dat How To Become Clairvoyant maakt tot wat het is. **JvE**
429 Records
www.robby-robertson.com
Bassist: Pino Palladino

Taco Nieuwenhuizen Group

Playtime
★★★★

Bassist Taco Nieuwenhuizen heeft met Playtime een echte basgitaar-cd afgeleverd. De plaat bevat een combinatie van solostukken en bandnummers. Deze zijn in één take opgenomen om het live-gevoel te bevorderen. Dit levert een prettige, losse feel op. Taco noemt zelf onder anderen Pastorius en Yellowjackets als invloeden en dit is duidelijk terug te horen. Relaxte jazzcomposities worden afgewisseld met meer groovende stukken. De bandleden krijgen veel ruimte om hun kunnen te etaleren. Toch vind ik de sterkste stukken de solocomposities van Nieuwenhuizen. Hieruit blijkt dat het met de muzikaliteit van de bassist wel snor zit. Mij bekruipt na een paar luistersessies echter het gevoel dat ik vaker bij dergelijke basporno heb: 'been there, heard that'. **MH**
Soundtregrooves
www.taconieuwenhuizengroup.com
Bassist: Taco Nieuwenhuizen

Great Eyeballs

Great Songs By...
★★★

Great Songs By... is een aangename fusion-cd die de luisteraar niet voor verrassingen stelt. Een liedje als Gentle Thoughts lijkt recht uit een jaren '70-pornofilm gehaald te zijn en op de rest van het album horen we de Herbie Hancock-, John Scofield- en Brecker Brothers-invloeden van mijlenver aankomen. De band speelt goed in het gehoor liggende funky elektrische jazz. Het spel is perfect, zij het wat ingehouden, de composities zijn naar mijn smaak een beetje te niets-aan-de-hand; je fluit ze zo mee, maar zijn meteen weg als je de cd afzet. Een leuke verrassing is uitsmijter The Big Apple, een stuk vol vrije improvisatie. Bassist Udo Pannekeet speelt druk, fantasierijk en trefzeker, met een geluid dat op elk album dikker lijkt te worden. **MS**
BuzzMusic Records
www.greateyeballs.com
Bassist: Udo Pannekeet

Scarlet Mae

Scarlet Mae
★★★★

Scarlet Mae is een talentvol pop-jazztrio met zangeres en pianiste Marije van Rijn als spil. De ritmesectie wordt gevormd door Daan van Kasteren op drums en contrabassist Caroline Kamp, die ook de perfecte backing vocals voor hun rekening nemen. Het trio maakt mooie poppy liedjes met een jazzy insteek. De titelloze mini-cd klinkt zomers, nummers blijven meteen hangen, maar er komen ook rustige, gevoeliger ballads voorbij. Die liedjes van Van Rijn zijn op zich al sterk genoeg, maar de krachtige drums en de sterk aanwezige baspartijen van Caroline Kamp geven de muziek net die meerwaarde waardoor het bijzonder wordt. Het veelbelovende Scarlet Mae moet meer op de radio en op meer zomerse festivals! **CD**
Eigen beheer
www.scarletmae.nl
Bassist: Caroline Kamp